

første Aarstid, naar min Mand og Pigen var ude omkring. Jeg ønskede altid, at jeg kunde lukke Huset til; den Gang var Japannerne ikke saa vant til at se Udlændinge, saa skønt mange af dem, der kom til Døren sikkert paa deres Vis var meget gode Folk, og som jeg meget godt kunde have overladt til at se ind i Huset, saa længe de havde Lyst, turde jeg dog ikke vende dem Ryggen før de var kommen et godt Stykke fra Huset. Der kommer en hel Del Mænd omkring, som man især i den første Tid efter at man er kommen herover, langt fra finder tillidsvækkende, men Frygten for dem falder naaturligvis bort, naar man forstaar, hvad de siger.

Syning tager meget af en Missionærhusstrus Tid; mens Børnene var smaa, gik det mig saa nogenlunde; men da de først blev saa store, at de ogsaa skulde undervises, kneb det med at faa syet til os alle, og nu da mine to Døtre er ved at vokse mig over Hovedet, er det ved at blive for meget for mig. Jeg har især brugt Sommerferierne til at sy. Naar Børnene saa alle tre er hjemme, hjælper de til med Husarbejdet, og jeg bruger af den Tid, jeg paa nogen Maade kan faa, til at sy. Nellie og Maya kan nok sy en Del selv; men desværre skal der jo mere Tøj til, naar de er borte fra Hjemmet, og naar man betaler i dyre Domme for dem paa Skolen, ønsker man jo, at de kan faa al det Udbytte, som deres Tid og Evner tillader. Nellie kom først i Skole, da hun var over 14 Aar gammel, Maya har været i Skole det meste af Tiden, siden hun var tolv, og Kristian har i alt været i Skole 14 Maanedere i Løbet af de sidste tre Aar.

Jeg nævnte, at jeg brugte Sommerferierne til at sy. Vi har nemlig været saa heldige at kunne rejse til Bjergene i den varmeste Tid; mens Børnene var smaa, kunde vi jo rejse temmelig billig og ligeledes kunde vi den Gang meget billig leje japanske Huse, der var meget simple, men for en kort Tid kunde man leve i dem. Det sidste, vi levede i, før vi rejste hjem paa Ferie, havde intet Loft. Det er vanskeligt at holde Rotter ude af japanske Huse, men især naar der intet Loft er, er det endnu værre; om Aftenen løb de os om Fødderne inde i Stuen, og om Nætterne kunde vi kun bjerge os for dem ved at hænge Moskitonet op. De aad store Huller i Nettet; men det var det eneste Værn, vi kunde faa imod dem, mens vi sov.

Da vi kom tilbage fra Hjemrejsen, maatte vi begynde at betale Billetter for Børnene ogsaa, de billige Huse kunde man ikke længere leje, da de var taget i Brug til Butikker, der kunde kun lejes bedre og dyrere Huse. Men som saa ofte før kom Herren os til Hjælp. En Veninde tilskrev mig nemlig 1000 Mark til Erindring om hende. Vi byggede os da et lille Hus til 350 Dollars. Den Gang kunde der bygges billigt; nu siden Priserne er gaaet op paa alt muligt, og kun faa gode Byggegrunde er tilbage, er det ikke let at faa bygget i Karnizawa.

For en Familie er der mange Besværigheder forbundne med at rejse til Bjergene, derfor er der enkelte af Missionærerne fra Sydstatene, der foretrækker at blive i Varmen. Vi har kun prøvet at blive hernelde et Aar; men det var for haardt paa os, det var langt hen paa Vinteren før min Mand blev rigtig sig selv igen. Vi har derfor været meget taknemmelige for vort lille Hjem, og er ogsaa meget villige til at paatage os en Del Ulejlighed for at komme op i den friske kølige Luft.

Min Mand har advaret mig imod at sende for lange Breve til Danskere, saa jeg er bange for, at jeg kommer til at slutte denne Gang.

En hjertelig Hilsen til alle, der er interesserede i Arbejdet i Japan.

Andrea Hansen Winther.

Option.

Pastor Andersen bemærker i sidste Nummer af Danskere — til Kom.s Referat, at han „indser ikke, hvad en saadan „Option” nytter, da ing.n er givet Myndighed til at handle eller tage imod Tilbud fra hverken den ene eller den anden. Først næste Aarsmøde kan handle og beslutte i denne Sag.”

Hvis Pastor Andersen eller nogen anden kan faa en „Option”, Tilbud, da er der intet i Vejen eller ulovligt deri. Om nogen skulde tilbyde Komiteen eller nogen som helst anden \$75,000 mere eller mindre paa den Betingelse, at det anbefales Samfundet at modtage samme Tilbud, da er det jo en Ret, som enhver vilde have. Vilde man saa spørge den, som giver Tilbudet — hvorlænge staaar dette Tilbud ved Magt?

Da maa den, som giver Tilbudet være den, som alene kan bestemme, hvorlænge vedkommende vil lade Tilbudet gælde. I dette Tilfælde gives der altsaa Komiteen tredsindstyve Dage til at bestemme, om den vil anbefale Tilbudet til Aarsmødet eller ej. Vil Komiteen anbefale ovennævnte Tilbud til Aarsmødet, da gælder det altsaa til Aarsmødet, som alene kan modtage eller forkaste; kan Kom. ikke anbefale Aarsmødet at modtage samme, da kan man jo ingen Garanti have for, at man har noget at tilbyde, naar Tiden kommer — fra denne Plads. Gid vore Lægmande vilde gøre som Lægmandene i Missouri; noder gør — med at samle de tre Millioner eller som N. G. H. skriver fra Minneapolis, saa skal ogsaa denne store Sag lykkes, og vi alle faa Gavn og Glæde deraf.

Ingen behøver, at frygte for, at Komiteen skal forsøge at tiltage sig Myndighed. Vi venter Tilbud ogsaa andre Steder fra — ogsaa fra Blair — Lad os blot faa dem i Hænde. Ingen af os har en Økse, der skal slibes paa Samfundets Bekostning.

H. W. Bando.
I. Gertsen.

Det, vi ikke indsaar (og ikke indser) er, at det nytter noget for Kom. at forlange „Option (Ret til at vælge) for 60 Dage” osv., naar hverken den eller Kirkeaaedet eller nogen anden har Myndighed til at gøre et Valg i denne Sag forud for næste Aarsmøde. Og Kom. kan jo ikke beslutte at anbefale et vist Tilbud, før Tiden til at indlevere Tilbud er udløbet, og den kan vel ikke anses for udløbet for til den Tid, det er paalagt Kom. at rapportere, nemlig 1. Marts 1920 eller derhen imod. Red.

Til Præster og Menigheder i Wisconsin.

Vor Kredskasserer meddeler mig, at der er Lavvande i Kassen; vil I ikke nok sørge for, at der kommer noget i den, saa vi ikke skal møde med Underskud til Kredsmødet! Pengene sendes til vor Kredskasserer, Mr. Chr. Nielsen, 1506 W. 6th St., Racine, Wis.

Kærlig Hilsen
Carl M. Olsen,
Kredsforsmand.
Denmark, 23. Juli, 1919.

Fedekalven.

Hvad mener du med Fedekalven? spørger maaske en og anden. Jo, en saadan blev for nogle Dage siden skænket til Pensionsfondet af en Mand i Coulter, Ia., med det Tilbud, at den maa gaa paa Græs til 1921. Jeg kom til at tænke paa, at der maaske er flere, som har en Fedekalv eller en god, stor Okse, som de vil give til Pensionsfondet. Vi tager gerne imod saadanne Gaver. Send mig blot et Par Ord derom.

Det kan ogsaa være, der er nogle, som har betænkt Pensionsfondet med en større Pengegave, naar de dør; men saalænge de

lever, da behøver de Renterne af Pengene for at kunne leve. Hvis der er saadanne, og som nok vil af med Pengene, førend de dør, da kan det let ordnes, at Pensionsfondet faar Pengene og saa betaler vedkommende Renter af dem, saalænge han eller hun lever. Send mig blot Bud derom, og jeg skal faa en lovformelig Kontrakt skreven. Samfundet har faaet adskillige Penge paa denne Maade.

Saa en hjertelig Tak til Vennerne i Coulter, Thornton og Des Moines for hvad der blev skrevet til Pensionsfondet. Og Tak for Fedekalven. Heller ikke disse Steder blev jeg skuffet; det er jeg for Resten ingen Steder bleven endnu.

A. C. Weismann.

Danmark

Indre Missions-Dagen i Søndermarken. En vellykket Folkefest. („Natt.” af 23. Juni.) Blæsten mærkedes ikke ret meget under Søndermarkens brede Bøgekroner, hvor man i Fred for Støvet kunde nyde det prægtige Vejr.

Ved Indgangen til Haven kunde man købe det smukke, lille Festeegn, som bar de tre springende Løver, og Tusinder af Mennesker hæftede i Eftermiddagens Løb dette lille Tegn paa deres Bryst. Mange benyttede Dagen til en lille Familiekøvtur og pakkede den medbragte Madkurv op paa en skygfuld Plane — Drikkevarer kunne faas i det velforsynede Restaurantet.

Allerede ved Tretiden begyndte forskellige Orkestre at musicere rundt om i Haven, og Kl. 3½ aabnedes saa den første Møderække. Moderne ved de fem forskellige Talerstole lededes af Dir. Wald. S. Jensen, Forlagsboghandler Lohse, Kontorchef Bangert, Missionær Vald. Andersen og Dr. theol. Hoffmeyer. Til at begynde med var der maaske et enkelt Sted lidt tyndt besat, men Skarerne tætnedes hurtigt. Morsomt var det at se de mange Hundrede lysklædte Børn om Talerstol 4, som særlig var berregnet paa den yngste Ungdom. Paa Skraaningen ved Kilden — Talerstol 5 — samledes for en stor Del K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Medlemmer.

Kl. 5 fulgte anden Afdeling, som var udelukkende musikalsk. Det dygtige F. D. F.-K. 10-Orkester spillede fint, og baade Kirkens Korshørs Basunkor og De foren. kristelige Sangkor, under Ledelse af Skoleinspektør Rutzebeck, samlede et stort og taknemmeligt Publikum.

Besøget steg jævnt hele Dagen, og ved

trede Afdeling saas Tusinder af Tilhørere om hver enkelt Talerstol. Moderne lededes denne Gang af Kommandør Vøhtz, Grosserer Brostrøm, Urtekrammer Julius Clausen og Bogtrykker Siebühr. Emnet, som ved første Afdeling havde været: Hvad der forgaar, og hvad der bestaar, — var nu: Bered dig til at møde din Gud. Det mærkedes let paa Tilhørerne, at største Delen var faste Kirkegængere, og vel ogsaa gode Bekendte af Indre Mission, for hvem denne aarligt tilbagevendende Festdag er en Slags Revue over de disponible Tropper. Men der var dog øjensynlig ogsaa en Del mere tilfældige Gæster deriblandt.

Talerne rummede, som Emnet nødvendigvis maatte give det, mange alvorlige og indtrængende Ord. —

Efterhaanden var det saa smaat begyndt at skumre mellem Traerne, og da det korte, afsluttende Møde fandt Sted Kl. 8½, herskede der en egen tyst og alvorlig Stemmning, som mærkedes dobbelt oven paa Dagens megen Musik og Sang og det stærke Indtryk af de store Menneskemasser. Det var Indre Missions Sekretær, Pastor Anders Christensen, som sluttede.

Den evangeliske Alliance-Konference. „Natti” af 25. Juni. Deltagerne i det nordiske evangeliske Alliancemøde i København samledes i Gaar Formiddags i Bethesda. Foran Indgangen fandt de de skandinaviske Landes Flag opplantede, og bag Talerstolen i Festsalen var udsendt et Lærred med Alliancens Motto: Unum corpus in Christo (vi er et Legeme i Kristus).

Pastor Møllerup indledede med nogle Ord om Mødets Formaal, med Bøn og Andagt, Pastor Bast gav nogle praktiske Oplysninger om Mødets Forløb, og derefter fik Prins Bernadotte Ordet. Emnet var: „Forudsætningen for de Kristnes Enhed,” og Taleren fremhævede, at der her ikke er Tale om nogen ydre Enhed, men det dybe Inderlighedsforhold mellem de Troende. Denne Enhed er blevet sørgeligt gjort til Skamme under Verdenskrigens Had og Fjendskab. Men vender vi os fra Forholdene ude i Verden og spørger om Forudsætningerne for Enheden blandt os selv, saa er det først og fremmest Hjerterets Stilling til Gud, det kommer an paa; Kristus maa i alt have Førstepladsen, Helligaanden maa modtages, den Aand, hvis Frugt er Fred, og som modvirker Parfinsindet, saa at Herren kan gøre de enkelte Samfund til eet i sin Haand. Fejlen, naar Skillelinierne er saa skarpe, sidder dog mere i Hovedet end i Hjerteret og netop deri ligger Haabet om at de kan udslettes.

Derefter talte Alb. Lunde, som ud fra Tekst i det gamle Testamente paapegede, hvorledes Betingelsen for Enhed er, at de forskellige Karakterer kommer hinanden oprigtigt i Møde, men den egentlige Forudsætning er, at alle er eet i Kristus.

Efter middagsmødet som lededes af Pastor Kjeld Stub, talte Pastor Skovgaard-Petersen om „Menighedens Stilling og Opgaver i vor Tid.” Det, han krævede af Menigheden, var Koncentration i Forbindelse med vid Horizont, dette sidste nærmere bestemt som Kirkehorizont, Kulturarbejde, for „en kristianiseret Videnskab og Kultur” — Samfundshorizont, Sans for det kristeligt sociale Opgaver, for Skabelsen af „social Atmosfære,” som muligvis Modtagelsen af Evangeliet, Forstaelse af Kristus ogsaa som hele Samfundets Frelser — Verdenshorizont, Syn for Verdens Evangelisering gennem den kommende store Tvekamp mellem Kristendommen og de hedenske Religioner, og endelig Fremtidshorizont, Syn og Sans for de sidste Tider.

Pastor Skovgaard Petersens som sædvanlig klare og alvorlige Fremstilling paahørtes med største Interesse af Forsamlingen. Den efterfulgtes af en Forhandling. I Gaar Aftes afholdtes Gudstjenester i Frihavnskirken og Kristuskirken. Begge Steder havde flere Talere Ordet.

I Dag følger atter et Forhandlingsmøde Kl. 10 og et Eftermiddagsmøde Kl. 3.

Konferencen slutter i Aften med et Møde i Jerusalemkirken.

Santhalsmissions Aarsmøde holdtes i Odense 18. 20. Juni og aabnedes i Fyns Forsamlingshus af Stiftamtmand Simony, der som Formand for den stedlige Santhalkreds bød Gæsterne Velkommen og ønskede de vordende Missionærer til Lykke til deres velsignelsesrige Gerning.

Mødet holdtes med en lykkelig Følelse blandt de mange tilreisende Repræsentanter af, at der er Vækst og Fremgang indenfor Santhalsmissionen. Derom vidnede Sekretær Krohns Sammenligninger mellem før og nu. Derom vidnede det ogsaa, at Sønderjyderne havde sendt deres Repræsentant, Frimenighedspræst Thade Petersen, som i Frue Kirke holdt en ejendommelig Tale om Kristendommens Surdejgskraft.

Men af Fremgang og Vækst fik man det stærkeste og mest levende Indtryk, da Formanden, Pastor Oldenburg Torsdag For-

middag under St. Knuds Kirkes høje Buer indviede tre nye Missionærer: Ingeniør Bøgh og Damerne Gerda Elmquist og Anna Marie Jensen. „Saa drag da eders Vej med Glæde,” sagde Formanden til de nyindviede, og Menigheden sang O Herre god og Frelser from, mig være lad din Ejendom, mig selv ej mer tilhøre.

Desuden havde Aarsmødet Besøg af Missionær Rosenlund, der efter ni Aars Forløb er kommet hjem paa sin første Ferie. Han holdt Foredrag Torsdag Aften i den store, smukke Raadhussal, der var ganske fuld af Tilhørere, om „Missionsarbejdets Ambulancetjeneste.” Ogsaa en norsk Missionær, Pastor Thu, der staaar lige for Udrejse, deltog i Mødet og talte paa Raadhuset.

For Mødets Deltagere var der ordnet en vellykket Udflugt til Fruens Bøge, hvor Repræsentantmødet holdtes, mens Programmet sluttede med Altergangs Fredag Morgen i St. Knuds Kirke.

Joh. B.

„Det er vigtigst med min Søster.” Tag et Feriebarn i Deres Hjem! Vi har haft Besøg af en Dreng paa tolv Aar, der allerede føler sig som en hel lille Familienforsørger, skriver „Natt.” Hans Fader døde sidste Vinter, og Moderen gaar nu ud og arbejder hele Dagen. Han maa gøre Gavn hjemme og bl. a. tage sig af sin Søster paa otte Aar.

— For De ved jo nok, saadan nogle Smaa piger! — sagde han med en faderlig, beskyttende Mine, da han fortalte os om sit Hjem.

Han kom for at bede, om vi ikke kunde skaffe Søsteren og ham et Ferieophold; og han skyndte sig at tilføje:

— Men det er vigtigst med min Søster.

Netop fordi han sagde det, vil vi indtrængende bede en af vore Læsere om at modtage ham i Ferien. Naturligvis haaber vi ogsaa at faa den lille Pige bragt; men naar en tolvaars Dreng, som er høflig og velopdragen med et beskedent og venligt Væsen, allerede i den Grad har Forstaelse af, at han efter sin Faders Død skal være en Beskytter for sin Søster, saa synes vi, han fortjener en Belønning for det.

Vi modtager med Tak ethvert Tilbud om Feriepladser paa vort Kontor, Ved Stranden 18.

Dansk Smør i England. En Overenskomst for Sommeren. Esbjærg, 26. Juni. Som Repræsentanter for den engelske Regering har Direktør Warren og Underdirektør Elliot i Fødevarerministeriet i nogen Tid opholdt sig i Danmark og ført Forhandlinger med Smørekseportudvalget om Smørekseporten herfra til England. I en Samtale, som „Vestkysten” har haft med Direktør Warren, udtalte denne:

Af Hensyn til den store Smørmangel overalt i Verden har den engelske Regering besluttet vedblivende at kontrollere Smørhandelen, i hvert Fald Aaret ud. Det engelske Ministerium vil altsaa komme til at staa som Eneimportør af alt Smør til England.

Vi har nu i Danmark afsluttet Overenskomst om Smørekseporten for Tiden indtil den 31. Oktober, da den danske Smørorden udløber. Om Priserne maa den danske Regering hellere udtale sig; men de bliver højere end hidtil. Det er anslaaet, at vi indtil den 31. Oktober skal have i alt 100,000 Dritler Smør. At det er den engelske Regering, der importerer dette, betyder at det danske Smør i endnu stærkere Grad end før Krigen vil blive spredt ud til alle Dele af England. Der vil altid være et stort Marked i England for dansk Smør, fordi intet andet Lands Mejeribrug staaar saa højt som det danske. Dertil kommer, at Smørproduktionen i Danmark er paa omkring samme Størrelse hele Aaret rundt, medens Produktionen i andre Lande fremkommer i Sæsoner.

Dansk Smør vil møde Konkurrence paa det engelske Marked, navnlig med Smørret fra New Zealand og Argentine; men det danske Smør vil sikkert vedblivende bevare sin Stilling, og Prisforholdene vil blive mindst lige saa gunstige i Fremtiden som tidligere.

Prins Georg, af Grækenland bliver 50 Aar. Prins Georg af Grækenland fyldte den 25. Juni 50 Aar.

For et Par Aar siden vilde det være ret mærkeligt, at en Kongesøn fejrede en saadan Mærkedag uden for sit Fødeland, men Verdenskrigen har jo forandret saa meget. Men det allermærkeligste er, at Prins Georg hverken tilhører et fordrevet Dynasti eller er en Fremmed i det Land, hvor han nu er.

Han er græsk, men han er ogsaa dansk. Han bærer Titelen Prins af Grækenland, men ogsaa Prins af Danmark, og det kommer som bekendt af, at han er gamle Kong Christians Sønesøn. Det er en dansk talende Mand, tilmeld en sjællandsk Jordbesidder, som nu fylder de halvhundrede i sin Familiekræds.

Prins Georg fødtes paa det skønne Korfu, hvor Kong Georg og Dronning Olga saa gerne opholdt sig i deres første Ægteskabsaar, og tidligt lærte han sammen med sine seks Søskende Bedsteforeldrenes Hjem at kende oppe i det høje Nord.

Det er ganske tydeligt, at han mere end nogen af sine Brødre følte sig vel i Danmark, og man tør gaa ud fra, at ingen vilde have tvunget den græske Prins til at blive dansk Søsoldat, om det ikke havde været hans eget Ønske.

Københavnernes saa ham vokse op til en stor, stærk og bredskuldret Yngling; blandt Kammeraterne havde han det bedste Lov paa sig, baade for en god Karakter og sund Fornuft. „Natt.”

De 24 Frisere besøger Rigsdagen. De 24. frisiske Landmænd, om hvis Besøg i Jylland — bl. a. i Aarhus og paa Aarhusseggen — „Natt.” har bragt en Række Meddelelser, er nu (23. Juni) kommet her over og aflagde i Dag en Visit i Rigsdagen.

Friserne besaa Rigsdagen under Førerskab af Folketingsmand Vanggaard. De havde i Dagens Løb Lejlighed til at tale med forskellige Rigsdagsmænd — og det gik her som i Jylland: de lagde ikke Skjul paa deres Skuffelse over og Utilfredshed med, at Afstemningen ikke vil blive gennemført efter den oprindelige Bestemmelse i tredje Zone. De 24 Frisere spiste Frokost i Rigsdagen sammen med enkelte Danske.

Dødsfald. Gaardejer Johannes H. Lund af Agerskov er død. Som ærlig, trofast og varmtfølende dansk Mand lagde han aldrig Skjul paa sit Sindelag, skriver „Flsb. Av.”

— Landinspektør i Rønne H. M. Kofoed er død i en Alder af 75 Aar.

Den afdøde havde i Perioden 1898—1906 Sæde i Landstinget som Medlem af Reformpartiet.

— Formanden for de samlede københavnske Sangforeninger, Prokurist Albert Auener er afgaaet ved Døden som Følge af et Hjerteslag.

— Frederiksstad, 25. Juni. I Følge „Frederiksstadbladet” er den norske Zoolog og Polarforsker Johan Koren afgaaet ved Døden i Wladivostok efter Lungebetændelse samt spansk Syge, 40 Aar gl.

Sønderjysk Patriot død. Flensborg, 26. Juni. Gaardejer Adolf Sørensen paa Byvang — en i det vestlige Sønderjylland velkendt Mand, der har udført et betydeligt nationalt Arbejde paa sin Egn — døde i Gaar, 45 Aar gl.

— Tidligere Rektor ved Aalborg Kathedralskole Ankjær er ifølge „Nordj.” afgaaet ved Døden, 84 Aar gl.